

[Carsten Andersen]

Op midt i det sceneri står barnet. Hvem støtter det? Man kunne være fristet til at sætte nok en advokat ind, men da det rummer en fare for, at det fortaber sig i juristeri, og at hele socialpolitikken går i dørken som et puslespil, synes jeg, det er noget, der skal overvejes omhyggeligt.

Man kunne også rejse det spørgsmål, om en børneombudsinstitution kunne være vejen. I alle tilfælde mener vi, der er brug for, at socialforvaltningerne får præciseret, at det er deres opgave at være børnenes og de unges advokat og sikre deres velfærd og deres opvækst.

Tvangsfjernelse er et vidtgående indgreb såvel over for familien som over for barnet – der er ingen, der oplever det som noget godt – men der er også et behov for det, og jeg tror ikke på, at man kan afskaffe tvangsanbringelser, ligesom man heller ikke kan afskaffe anbringelser, men vi kan gøre meget for at minimere det. Tvangsanbringelse er ofte et tegn på, at kommunen ikke har været tidligt nok ude med forebyggende tilbud.

Selv om der, som socialministeren har omtalt, er dukket mange nye institutionsformer og forsøg op, mangler vi egentlig nytænkning inden for anbringelsessektoren. Hvad med f.eks. et anbringelsestilbud for hele familien i et familieuddannelsesformål? Vi bliver vel også nødt til at se på anbringelse ud fra nogle andre synsvinkler, sådan at vi ikke taler om anbringelser, men om tilbud om ophold for dele af familien et andet sted. Vi kunne også se på, om de udgifter, der er forbundet med anbringelser, kunne anvendes på en anden måde, og i den forbindelse bemærkede jeg fru Karen Højte Jensens bemærkninger om familiernes deltagelse i hele sagsbehandlingen. Jeg har undertiden, når jeg har været ude at tale i socialrådgiversammenhæng, foreslået, at alle skriveborde i socialforvaltningerne skal stå helt op til væggen, sådan at man bliver nødt til at sidde på samme side af skrivebordet, hvilket helt fysisk også er udtryk for, at behandlingsplanen – eller kan vi ikke bare kalde det en plan for socialvæsenets indsats – skal udarbejdes i samarbejde med familien og i samarbejde med børnene, sådan at man faktisk er medskrivere på planen om, hvad der skal ske.

Det kunne jo også være, der var nogle familier, der havde den frækhed at sige: Jamen, hvis I nu agter at ofre 10.000–20.000 kr. om måneden på en anbringelse, så har vi faktisk en idé om,

hvordan de penge kunne anvendes på en bedre måde, og at man måske så gik videre med det, sådan at man arbejdede med familiens eget forslag til, hvordan man kan lave en løsning, hvor socialudvalget, socialforvaltningen er en samarbejdspartner med og ikke i et modsætningsforhold til familien.

Vi synes, det er godt, at Graversenudvalget snart er færdigt – eller rettere ikke snart er færdigt, for de kommer først til næste år – men vi vil gerne støtte forslaget om en høring og en drøftelse til efteråret. Det kunne måske blive en midtvejsdrøftelse af, hvor Graversenudvalget er henne, sådan at vi får den debat, inden kommunerne skal i gang med at omstrukturere sig, hvorved Graversenudvalget måske kan få nogle friske input med hensyn til, hvordan det skal gå fremover.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Bare den ene korte bemærkning, at jeg tror, hr. Carsten Andersens spørgsmål til Socialdemokratiet om vores holdninger til døgninstitutioner og overladelse til privat entreprenørvirksomhed nærmere burde stilles til socialministeren, således at hun kunne få lejlighed til at bekræfte, at hun dementerede ideen om den private entreprenørvirksomhed, stort set inden den var kommet op, hvilket, så vidt jeg husker, skete i dagbladet Det Fri Aktuelt for en 14 dages tid siden.

Skulle det imidlertid være sådan, at der er nogen, der pusler med at arbejde med den private entreprenørmødel, ud over hvad vi i øvrigt kender – og både hr. Carsten Andersen og jeg ved jo, at mere end halvdelen af de amtskommunale institutioner er blevet nedlagt, siden vi fik bistandsloven, og at det er på det private felt, tingene skyder frem – og at det altså udvikler sig, sådan som det er blevet beskrevet i Det Fri Aktuelt, så må vi konstatere, at forfatteren Knuth Becker i hvert fald har levet og skrevet forgæves, og det bliver uden vores medvirken.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal takke for denne tilkendegivelse fra hr. Qvist Jørgensen. Et af de andre problemer, vi har inden for det sociale område, men som jeg ikke kom ind på i min ordførertale her, er de